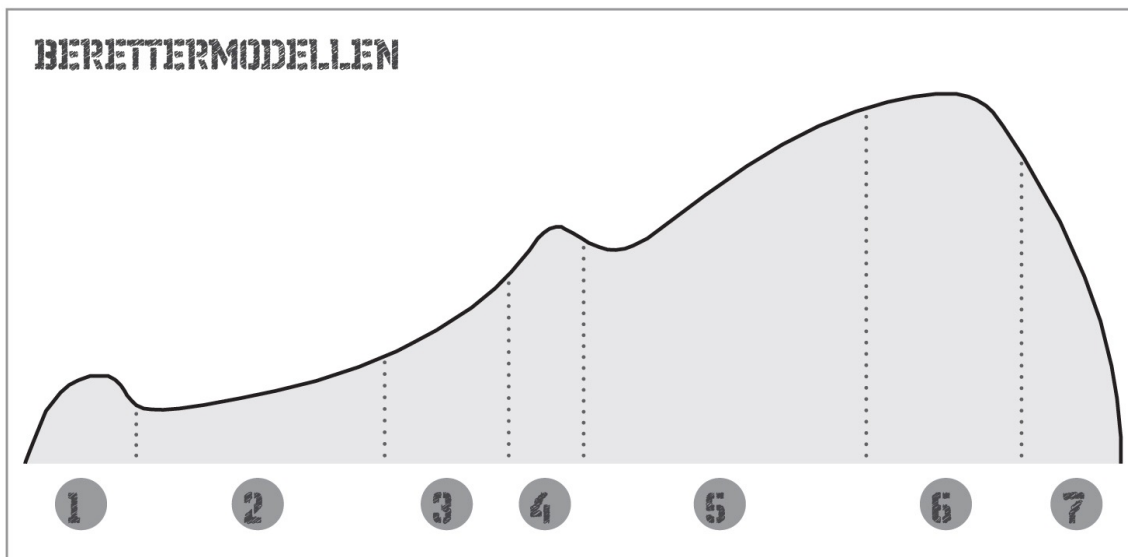


Berettermodellen er den mest anvendte model til at give et billede på, hvordan spændingen i en film skrider frem. Modellen kaldes også Hollywood-modellen, idet den er blevet brugt som skabelon i mange Hollywood-produktioner. Berettermodellen består af syv forskellige faser:



1) Anslag: Anslaget er filmens begyndelse. Det er her, at filmens publikum skal fanges ind. Et godt anslag er derfor en form for appetitvækker, der skal sørge for, at man glæder sig til at se resten af filmen. Spændingskurven er derfor ofte forholdsvis høj ved anslaget.

2) Præsentation: Efter anslaget kommer præsentationen. Her møder vi filmens vigtigste personer, og vi bliver præsenteret for, hvad filmen kommer til at handle om. Spændingskurven er lidt lavere ved præsentationen end ved anslaget.

3) Uddybning: Ved uddybningen kommer vi som publikum endnu tættere på personerne og filmens konflikt. I denne fase stiger vores sympati for hovedpersonen, og vi får et indblik i de forskellige personers relationer. Hvis der er tale om en kortfilm, er der ofte ikke tid til en grundig uddybning. Ligesom ved præsentationen, så er spændingen stadig lav, men dog jævnt stigende.

4) Point of no return: Ved point of no return tager filmen en drejning, der gør, at der ikke længere er nogen vej tilbage for vores hovedperson. Han/hun træffer altså et valg, der bliver afgørende for resten af filmen. Ved point of no return stiger spændingen kortvarigt.

5) Konfliktoptrapning: Når først filmens point of no return har fundet sted, så begynder spændingen for alvor at stige. Dette kaldes konfliktoptrapningen. Som navnet antyder, er der her tale om en spændingsoptrapning, hvor det bliver mere og mere spændende.

6) Klimaks: Klimakset er spændingskurvens højdepunkt. Her er der ofte drama for alle pengene. Det er ved klimakset man finder ud af, om filmen ender godt eller dårligt. Næsten alle film har en form for altafgørende klimaks.

7) Udtoning: Udtoningen er filmens afslutning. Her falder spændingskurven markant. Ofte er der tale om en form for forløsning, hvor alle filmens tråde samles, og hvor stemningen er positiv. Slutningen er en såkaldt "happy ending". Nogle gange ser man dog også en åben slutning, hvor filmen slutter lige efter klimakset. Dette ses fx, hvis der kommer en fortsættelse af filmen, og det kalder man ofte for en 'cliffhanger'.